

DANSINITIATIVET

Väven

Lärarhandledning

En lärarhandledning av Dansinitiativet

Lärarhandledningens syfte är att på ett lättsamt sätt introducera föreställningen Väven till barn och lärare/pedagoger samt att vara ett verktyg för lärare och pedagoger att leda ett gemensamt samtal kring barnens upplevelse och erfarenhet av föreställningen.

Målgrupp: 7-10 år

Kontakt: erika@dansinitiativet.se

Innan föreställningen

Till lärare och pedagoger

Rörelsebaserad scenkonst, såsom dans och cirkus gestaltar ofta det som inte ännu finns eller det som vi bär inom oss; drömmar, rädslor, fantasier, samtidigt som det är något väldigt fysiskt och där kroppen är i fokus.

Vi vill uppmana till att bejaka barnens spontanitet och låta fantasin ta oss bortom vad vi uppfattar att världen är i sin vardagliga form. Om barnen pratar eller uttrycker sig under föreställningen är det inget problem. Det fina med scenkonst är att det sker ett möte mellan det som händer på scenen och med publiken som ser föreställningen.

Kom ihåg att du som lärare och pedagog också är en åskådare, publik, precis som barnen. Du kommer att ha dina egna upplevelser och tolkningar.

Prata fritt i helklass eller mindre grupper om följande

- Hur påverkar vi människor varandra när vi är i samma rum? Vilket utrymme ger vi varandra att vara som vi är? När är det okej att skratta, även om andra är tysta? Är det okej att fångas med eller ensamt vara oberörd?
- Är det någon i gruppen som varit på en scenkonstföreställning tidigare? Vad minns hen? Försök dela med er av minnen, utan att enbart värdera.
- Om ni vill ge barnen en försmak på föreställningens tematik kan ni tillsammans läsa "Om Väven" i materialet nedan.

Om Väven

VÄVEN är ett scenkonstverk med utgångspunkt och inspiration från vävning som hantverk, arbete och plats i samhället. Det är ett möte mellan den rörelsebaserade scenkonsten och den vävande textilkonsten.

Genom cirkusen häpnadsväckande möjligheter och dansens abstraktion rör vi oss under, över, igenom och tillsammans med vävstolen och dess väv. Vi låter kroppen solva, trampa, mata fram och rulla mellan det ömsom lugna och tunga momenten i vävens tillblivelse.

Föreställningen är inspirerad av barns tankar om det mjuka materialet och upplevelsen av att förkroppsliga de olika rörelserna som vävstolen och väven formar tillsammans. Vi har under skapandeprocessen gett rörelseworkshops till barn i Pajala, Jokkmokk och Arjeplog och genom kreativa övningar berört frågorna: Vilken plats har det mjuka i vårt samhälle idag? Hur värdesätter vi hantverket och vilken plats har det i vårt industriella Norrbotten?

Efter föreställningen

Tema: Att värdera sin upplevelse.

Vi vill gärna att Väven får plats att leva kvar även efter ni har tagit del av föreställningen. Vårt hopp är att väcka intresse och funderingar kring hur vi upplever och placerar oss själva i världen.

Ensemblen kan komma att ställa några direkta frågor i anslutning till föreställningen som handlar om vad barnen har sett och upplevt. Vissa saker kanske tar tid att sjunka in så här kommer några frågor som ni kan reflektera kring tillbaka på skolan.

Vad såg du?

Hur kändes det att titta på Väven?

Kände du igen någon rörelse?

Har du sett en vävstol förut? Eller sett någon väva?

Vill du se mer dans?

Var det första gången?

Blev du sugen på att dansa själv?

Kunde dansen visa något som kanske inte skulle kunna säga på något annat sätt?

Eller skulle en kunna säga det på ett annat sätt: Om ja, hur?

Hade du gjort något annorlunda om det var du som gjorde dansföreställningen?

Tre principer som kan vara bra att ha med sig i samtalet med barnen:

Vänta med värderingar – tolka hellre än tycka

Alla val är medvetna val, det som sker på scenen är meningen att det ska ske.

Utgå från dig själv och din egen upplevelse

Ida Isak Westerberg (den)

Textilkonstnär & kostymör

En väv är ett tyg som görs genom att trådar går över och under varandra på olika sätt, oftast med hjälp av någon slags vävstol.

Skissa, varpa, dra på, nysta, spola, trampa, skyttla, knyta, rita, nåla, väva, väva, väva, dra fram, klippa ner, knyta, ånga, bada, plantorka, montera. Allt det har jag gjort för att väven skulle bli den väv den blev. Över tio tusen meter garn har jag använt.

Väven är vit för jag ville att själva tyget skulle få tala i sin textur utan att bli överröstad av olika färger. Väven är inte likadan hela vägen utan det kommer olika delar med rutor som är vävda på ett annat sätt. Ut ur väven sticker sju olika bilder upp, bilder som hittats i de spindelnät som vi skapade med skolbarn runt om i länet. Vissa är abstrakta medan andra är konkreta. Vävteknikerna jag har använt heter tuskaft, droppdräll och rya.

Om väven var ett barns liv så skulle rutorna stå för de boxar som vuxna försöker placera en i genom att säga vad man får och inte får göra. De sju bilderna står för barnet själv som går in och ut ur de boxarna, som krossar gränser och skapar sin egen identitet.

På scen får vi också möta vävstolen Dala-Dobby som levt mesta delen av sitt liv med väverskor i Dalarna. Förr i tiden fanns det vävstolar i varje by och på dem vävdes mattor, faltar, gardiner och tyg till kläder. Idag är det oftast maskinella vävstolar utomlands som skapar detta, men även de måste kontrolleras av människor. Vad kan du hitta i klassrummet som är vävt?

På workshopparna vi hade använde vi ett tjockt ullgarn, det finns också med i föreställningen - i varpflätan! Tänk att alla barn som vi mött har rört i samma garn som nu också dansas med på scen.

Mirja Palo (hon)

Kompositör, musiker

Vävstolen och vävning som begrepp är något som funnits väldigt länge. Säkert har vi alla en farmor eller en mormor som vävt och försett oss med trasmattor och linnehanddukar. Den samiska kulturens handvävning är något man kunnat ta med sig då man flyttade med renar. Alltid fanns det behov av nya skoband, bälten och ranar som vävdes i en enklare vävstol. Mönstret ärvdes från generation till generation och talade om vilket område och släkt man kom ifrån.

När processen med Väven tog sin början valde jag att utgå från mitt instrument kantelen. Precis som vävning har även kantelen funnits länge och musiken har även den vandrat genom generationer. En låda byggd i trä med strängar som resonerar och bildar övertoner. Perspektivet vävning har funnits med mig under hela processens gång och på ett liknar musikskapandet vävens tillblivelse. Att väva musik innebär många känslétrådar och sinnesintryck som ska tas om hand om och sammanfogas till en helhet. Tonerna i en skala ordnas i förhållande till varandra över eller under och rörelsen där emellan skapar melodier eller repetitiva mönster som i kombination med andra element blir en musikalisk väv.

Ett annat viktigt perspektiv jag haft med mig i musikvävandet är leken. Musiken ska kännas lekfull och tala till barnens sinnen. Rytm och sväng har varit viktiga beståndsdelar, att hitta ett flyt och en rörelse som passar ihop med dansarnas rörelsemönster. Jag har strävat efter att skapa musiken som är både traditionell och nyskapande på samma gång där väven kan få utrymme att och plats att skådas i all sin skönhet.

Marie Wårell (hon)

Idé & koreografi

I föreställningen Väven har jag inspirerats av platsen för det mjuka i vårt samhälle. Kraften och den gömda historien i vävstolen som kvinnor i alla Norrbottens vrår och kulturer jobbat i och mötts kring i generationer. Jag ville sätta vävstolen och dess väv i centrum och låta de kvalitéer och rörelser den bär på få ta plats i kroppen.

Om personerna som skapat Väven

Koreograf: Marie Wårell

Textilkonstnär: Ida Isak Westerberg

Danskonstnärer: Moa Autio och Lina Börlin

Cirkusartist: Mikkel Hobitz

Kompositör: Mirja Palo

Producent: Erika Pekula Pettersson

Ljusdesign och teknik: Calle Mårtensson

Scentekniker på turné: Mark Mészáros

Ordlista & roller

Koreograf: Personen som kommit på idén kring och skapat föreställningen.

Dansare: Personer som utför dansen.

Cirkusartist: Personer som utför cirkusen.

Producent: En person som är ansvarig för produktionen och leder arbetet med föreställningen.

Textilkonstnär: En person som gjort väven Tojvo som medverkar i föreställningen.

Ljusdesigner: En person som valt ut hur scenbelysningen ska se ut.

Scentekniker: En person som kan arbeta med olika delar som ljud, scenbelysning och scenteknik. Det är teknikern som ansvarar för att bygga riva dansrummet/scenografin.

Kostymör: En person som ritat, framställt och/eller väljer kostymerna som dansarna och cirkusartisten har på sig i föreställningen.

Musiker/kompositör: En person som skapar hur musiken och ljudet ska låta och skapar ett ljudverk.